

Astăzi, Sâmbătă, 6 Iulie, 2024

Sf. Cuv. Sisoie cel Mare

Sf. Mc. Lucia din Roma

Romani 3

19 Noi știm însă că cele câte le spune legea, le spune celor ce sunt sub lege, așa ca orice gură să fie închisă și ca toată lumea să fie vinovată în fața lui Dumnezeu¹.

20 Pentru că din faptele legii² ni-meni nu se va îndreptăți în fața Lui, de vreme ce prin lege vine cunoștința păcatului.

21 Acum însă dreptatea lui Dumnezeu s'a arătat în afara legii, de lege și de profeți fiind mărturisită,

22 dar dreptate a lui Dumnezeu prin credința în Iisus Hristos, pentru toți cei ce cred – fiindcă nu există deosebire,

23 de vreme ce toți au păcătuit și

¹ Este vorba, desigur, despre legea Vechiului Testament, care a fost dată de Dumnezeu nu spre a șterge păcatele omului, ci spre a-l face pe om conștient de starea lui de păcătoșenie. Eliberarea omului de păcat a venit numai prin Iisus Hristos.

² Faptele legii: expresie biblică, deseori întâlnită în epistolele pauline, prin care se înțeleg atât prescripțiile Vechiului Testament cât și punerea lor în practică (aceasta din urmă neputând fi niciodată totală sau desăvârșită).

sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu
–,³

24 cei ce în dar se îndreptățesc cu harul Său⁴ prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus,

25 pe Care Dumnezeu L-a rânduit jertfă, curățire⁵ prin credința în sângele Lui, ca să-Și arate dreptatea – prin aceea că a trecut cu vederea⁶ păcatele făcute înainte

³ = Slava lui Dumnezeu ca prezență intimă în ființa omului virtuos.

⁴ Calitatea de drept (îndreptățit la mântuire) nu este un rezultat al meritelor omului, ci un dar al harului divin, un efect al iubirii lui Dumnezeu manifestate prin jertfa răscumpărătoare a lui Iisus Hristos.

⁵ La obârșie, cuvântul **ilastérion** desemna masa așezată deasupra chivotului legii, în sfânta-sfintelor, pe care marele preot aducea jertfa anuală de purificare a poporului, prin stropirea cu sânge (vezi Lv 16). Așadar, textul de față trebuie citit și înțeles: Iisus Hristos este mijlocul prin care Dumnezeu a instrumentat curățirea de păcate a celor ce cred în jertfa sângelui Său.

⁶ Înainte de jertfa lui Iisus Hristos, Dumnezeu le-a acordat oamenilor o lungă perioadă de îngăduință, în timpul căreia El le-a ignorat păcatele, nu le-a iertat și nici nu le-a pedepsit, ci numai S'a făcut că nu le vede, tocmai pentru ca oamenii să-și dea seama că dreptatea

26 Întru îngăduința lui Dumnezeu – ca să-Și arate dreptatea în vremea de acum, spre a fi El drept și îndreptățindu-l pe cel din credința în Iisus.

Matei 7

1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați⁷;

2 căci cu judecata cu care judecați, cu aceea veți fi judecați; și cu măsura cu care măsurați, cu aceea vi se va măsura.

3 Cum de vezi paiul din ochiul fratelui tău, dar bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?

4 Sau cum îi vei zice fratelui tău: Lasă-mă să-ți scot paiul din ochi!, și iată că'n ochiul tău este bârna?

5 Fățarnicule, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și numai atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6 Nu dați cele sfinte⁸ câinilor, nici

e întotdeauna de partea lui Dumnezeu; iertarea a venit prin Iisus Hristos.

⁷ Nu-i judecați pe semeni, ca să nu fiți judecați de Dumnezeu. Omul e înclinat să evalueze excesiv faptele altora și să le condamne cu ușurință, absolvindu-se pe sine. O judecată dreaptă nu e posibilă fără a cunoaște toate datele problemei; Dumnezeu este singurul judecător real, El fiind singurul care cunoaște și datele lăuntrice ale ființei omenești.

⁸ Este vorba de cărnurile sfințite după ritualul ebraic spre a fi aduse ca jertfă

nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și, întorcându-se, să vă sfâșie.

7 Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide;

8 că oricine cere, primește; cel ce caută, află; și celui ce bate i se va deschide.⁹

Tâlcuire

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați.” Ce mai necaz – judecățile și osândirile! Toți știu că a judeca este un păcat și totuși nimic nu este mai obișnuit în discuțiile noastre decât a osândi. Unii zic: „Să mă ierte Dumnezeu că osândesc”, dar osândirea tot o duc până la capăt. Alții se îndreptătesc prin aceea că un om inteligent trebuie să aibă o atitudine față de cele ce se

pe altar. Ideea întregului verset este aceea că adevărurile sfinte, dacă sunt lăsate pe seama celor ce nu pot să le înțeleagă, riscă să fie profanate și să se întoarcă împotriva celor ce nu le-au administrat cum trebuie.

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

întâmplă și se străduiesc să pară că judecă imparțial; dar până și cel mai simplu om nu poate să nu simtă în vorbele lor o bucurie trufașă și răutăcioasă. Osânda pe care Domnul o rostește asupra acestui păcat rămâne, cu toate acestea, aspră și neînduplecată. Cel care osândește pe alții nu are îndreptățire. Dar ce e de făcut? Cum se poate scăpa de această pacoste? Iată care e mijlocul cel mai bun de a scăpa de păcatul osândirii: a te socoti pe tine însuși osândit. Cel care se simte astfel nu are timp să judece pe alții, ci singurele sale vorbe vor fi: „Doamne, miluiește! Doamne, iartă păcatele mele!”.¹⁰

¹⁰Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.